

جمعه 27 تیر 1399-25 ذی قعدة 1441-17 جولای 2020

مرگ "محمد ولی خان سپهدار تنکابنی" از سیاستمداران مشهور دوران مشروطه (1305 ش)

مرگ "محمد ولی خان سپهدار تنکابنی" از سیاستمداران مشهور دوران مشروطه (1305 ش)، محمدولی خان خلعتبری معروف به سپهدار تنکابنی در حدود سال 1225 ش (1364 ق) در یکی از روستاهای اطراف تنکابن به دنیا آمد و پس از فراگیری دروس ابتدایی، وارد کارهای نظامی گردید. وی مراحل ترقی را به سرعت پیمود و در زمان مظفرالدین شاه، با تقدیم پیش‌رلم&کشی قابل ملاحظه‌رلم&ای، وزیر گمرک شد. محمد ولی خان در طی سالیان متمدای پست‌رلم&های متعددی از قبیل حکمرانی گیلان، اردبیل و مشکین شهر را به عهده گرفت و از طرف مظفرالدین شاه، لقب سپهدار اعظم را دریافت کرد. وی همچنین مدتی حاکم تهران بود و بر آزادی‌رلم&خواهان خشونت زیادی روا داشت. سپهدار هنگام مشروطه از رجال مستبد و خودکامه به شمار می‌رلم&رفت و با آزادی و مشروطیت دشمنی داشت به طوری که با شنیدن نام مشروطه، حالش دگرگون می‌رلم&شد. وی که برای سرکوبی شورش آذربایجان راهی این خطه شده بود، وقتی که نتوانست کاری از پیش ببرد، راهی گیلان گردید و انجمن عدالت را تشکیل داد. سپهدار در حالی که در ابتدا از طرفداران محمدعلی شاه بود، پس از چندی قصد فتح تهران نمود و پس از فتح پایتخت و خلع پادشاه، شخص اول ایران شد. وی پس از مدتی صدر اعظم احمد شاه گردید و همزمان وزارت جنگ و داخله را بر عهده داشت. سپهدار پس از سه بار نخست‌رلم&وزیری و در حالی که لقب سپهسالار اعظم را هم یدک می‌رلم&کشید، مدتی والی آذربایجان بود تا اینکه در کودتای اسفند 1299 ش در زمره توقیف شدگان قرار گرفت و مدتی را در زندان گذراند. وی در سال‌رلم&های آخر عمر به عنوان یک رَجُل برجسته در مراسم‌رلم&ها حضور می‌رلم&یافت تا اینکه بابت مالیات املاک وسیع خود، مبالغ هنگفتی بدهکار شد. سپهدار که هرگز سختی ندیده و عمری زیر بار این حرف‌رلم&ها نرفته و کسی از او مطالبه مالیات نکرده بود، چون عرصه را بر خود تنگ دید در 27 تیر 1305 ش در هشتاد سالگی با اسلحه کمربندی‌رلم&اش خودکشی کرد و در امامزاده صالح تجریش به خاک سپرده شد. وی مردی بسیار متهور، تندخو، فاقد نظم و ترتیب، متعدی، مستبد، خودرایی، جاه طلب، لجوج و کینه‌رلم&توز و حریص در جمع آوری اموال به خصوص املاک، بوده است. سپهسالار، بزرگ‌رلم&ترین ملاک زمان خود بود و بیش از هزار نفر نوکر و سوار و خدمه داشت که همه از او تأمین می‌رلم&شدند.

پدیرش، سپه‌رلم&قطعه‌نامه 598 شه‌ای امنیت از سپه‌رلم&جمهوری اسلامی ایران (1367 ش)، یکی از دلایل واهی رژیم بعث عراق برای تجاوز به حریم نظام جمهوری اسلامی ایران، اختلاف بر سر مرزهایی است که در قرارداد 1975 الجزایر تعیین شده بود. پس از نزدیک به هشت سال جنگ نابرابر که تمام موجودیت رژیم عراق در خطر قرار گرفت، آمریکا و دیگر متحدان و باوران رژیم بعث عملاً وارد جنگ گردیدند و حضرت امام خمینی(ره)، با در نظر گرفتن مصالح عالی نظام اسلامی و با درک توطئه گسترده آمریکا و غرب برای سرکوب انقلاب اسلامی و مردم مسلمان و انقلابی ایران، پس از مشورت با فرماندهان عالی نظامی و مسؤولان مملکتی، قطعه‌نامه 598 شورای امنیت را پذیرفتند. شورای امنیت در این قطعه‌نامه دو کشور ایران و عراق را به برقراری آتش‌رلم&بس و صلح دعوت کرده بود. جمهوری اسلامی ایران به دلیل ویژگی‌رلم&های مثبت برخی از مفاد این قطعه‌نامه، به ویژه، بندهای مربوط به معرفی متجاوز و پرداخت غرامت جنگی، موافقت خود را با پذیرش آن اعلام کرد. اما با وجود پذیرش قطعه‌نامه 598 توسط جمهوری اسلامی ایران، رژیم عراق که خود نیز آن قطعه‌نامه را پذیرفته بود، تا زمان برقراری آتش‌رلم&بس رسمی در مرداد ماه سال 1367 ش (اوت 1988 م) به تهاجمات خود علیه جمهوری اسلامی ایران ادامه داد و خوی تجاوزگری خود را بار دیگر آشکار ساخت. پس از پذیرش قطعه‌نامه 598 از طرف ایران، آتش‌رلم&بس میان طرفین از تاریخ 29 مرداد 1367 برقرار شد. شورای امنیت در تاریخ 18 مرداد 67، قطعه‌نامه 619 را تصویب کرد که به موجب آن گروه ناظران نظامی ایران و عراق و

سازمان ملل که از حدود چهارصد نفر از 25 ملیت مختلف تشکیل شده بود، در دو کشور مستقر شدند. ل‌تجال فقیه حله. ه عارف واصل. آیت‌رلم&الله "سیدرضا بهاء‌الدینه" (1376 ش)، وی از 19 سالگی آیت‌رلم&الله سیدرضا بهاء‌الدینی در 9 فروردین 1287 ش برابر با عید غدیر 1327 ق در قم به دنیا آمد. وی از 19 سالگی در حوزه درس آیت‌رلم&الله شیخ عبدالکریم حائری یزدی شرکت جست و مورد لطف استاد قرار گرفت. آیت‌الله بهاء‌الدینی پس از رحلت استاد، در درس حضرات آیات: سیدصدرالدین صدر، سید محمد حجت کوه‌رلم&کمره‌رلم&ای، سید محمد تقی خوانساری و سید حسین بروجردي حاضر شد و در 25 سالگی اجازه اجتهاد گرفت. ایشان همزمان با پشت سر گذاردن دروس سطح و ورود به درس خارج، خود تدریس سطوح را آغاز کرد و پس از کسب مدارج بالاتر، حلقه درس خارج خود را تشکیل داد. ایشان از آن پس به مدت بیش از پنجاه سال، به تدریس و تربیت طلاب در حوزه علمیه قم مشغول شد و تنها در اواخر عمر به دلیل کسالت و بیماری، از آن باز ماند. آیت‌الله بهاء‌الدینی، از نمونه‌رلم&های روحانیان زاهد و عامل بود؛ به نماز شب و رعایت جزئیات مسائل اخلاقی پایبندی بسیار داشت و از علاقمندان عالمان آزاده به شمار می‌رلم&رفت. ایشان شیفته کسانی همچون آیت‌الله سیدحسن مدرس بود و حتی با حالت بیماری نیز زیارت قبر او در کاشمر را از یاد نمی‌رلم&برد. این عارف سترگ، در تحمل مصائب و سختی‌رلم&ها صبور بود

